P. III. 1815

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

Nr. II./13 u. 14.

1. Iulie 1941
15. Iulie 1941

P. 12 R 739

Cuprinsul:

Lupta mondială împotriva bolșevismului jidovesc a întrat în faza ei hotărâtoare.

Atențiune! Cititori ai "Serviciului-Mondial"!

Cuprinsul "Serviciului-Mondial" pentru anul 1940 a apărut. / El cuprinde 23 pagini.
Prețul: 1.– RM.
Comenzile se pot face până cel târziu la 31 August la:
"SERVICIUL-MONDIAL"
Frankfurt/Main, Postschliessfach Nr. 600

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an 3 R.M.
Pe un an 6 R.M.
(sau contravaloarea)
A se menţiona ediţia în limba dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main
sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Plăţi în Suedia la:
Stockholm: CEC postal conto Nr. 4277

Plăţi în Danemarca la:
Kopenhaga: CEC postal conto Nr. 24905

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Мировая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

Atragem atenţiunea cititorilor "Serviciului-Mondial" că am înfiinţat atât în Suedia cât şi în Danemarca un cont la cec poştal. În viitor se vor putea face plăţi şi la aceste conturi după indicaţiile de pe pagina a doua.

Lupta mondială împotriva bolşevismului jidovesc a intrat în faza ei hotărâtoare.

In fine a sosit momentul. La 22 Iunie 1941 Führerul a aşezat soarta Europei în mâinile armatei germane. A început lupta împotriva puterii moscovite iudeo-bolşevice, care dela izbucnirea revoluţiei bolşevice a adus atâtea suferinţe şi nevoi asupra poporului rusesc fiind totodată dela sfârşitul războiului mondial pentru Europa şi pentru celelalte popoare din lume într'o măsură din ce în ce mai mare un pericol de moarte cu ameninţarea revoluţiei mondiale.

Hotărârea eroică a Führerului de a începe lupta împotriva guvernului infernal iudeo-bolşevic nu va elibera numai Europa, ci lumea întreagă de coşmarul iudeo-bolşevic care o apăsa de mulţi ani. Armata germană a pornit la o luptă hotărâtoare împotriva puterilor lumii degenerate iudaice şi pentru salvarea culturii şi a civilizaţiei, pentru salvarea celor mai sublime valori ale popoarelor nejidoveşti. Victoria germană va fi de aceea de cea mai mare însemnătate pentru istoria lumii deoarece este premiza pentru eliberarea şi pacificarea definitivă a popoarelor Europei. Fără complecta nimicire a bolşevismului jidovesc nu se poate concepe o Europă liberă.

I. Bolşevismul este jidovesc.

Lupta la care asistăm azi este cea mai gigantică luptă, care a avut loc cândva în istoria omenirii. Ea este lupta sângelui împotriva aurului stăpânit de jidani. Ea este lupta muncii împotriva capitalismului iudeo-democratic, ea este lupta socialismului naţional împotriva comunismului jidovesc. Privită pe plan mondial, ea este lupta lumii nejidoveşti împotriva tuturor formelor lumii jidoveşti. In fine ea este lupta de eliberare a popoarelor nejidoveşti de sub jugul iudaismului.

La fel ca francmasoneria, bolşevismul nu este decât un mijloc de luptă jidovesc pentru instalarea dominaţiei mondiale iudaice în vederea realizării idealului pământesc mesianic al jidanilor. Nu comunismul este ţinta iudaismului care tinde către dominaţia pământului, ci această ţintă este sclavizarea maselor largi ale popoarelor cari după formularea talmudului trebuie să asculte orbeşte de stăpânii jidani.

Cu ajutorul comunismului iudaismul descompune popoarele, nimiceşte pătura lor conducătoare acaparând puterea asupra maselor "colectivizate".

Pentru a dobândi dominaţia mondială, iudaismul trebuie să reducă omenirea la următoarea stare:

"Noi bolşevicii vom şti să silim pe muncitorul rusesc de a posti, iar dacă se va ridica, vom şti să-l ţinem la pământ cu mitralierele. Muncitorul nepus la punct devine obrasnic, nedisciplinat; în schimb muncitorul chinuit de foame munceşte ziua întreagă pentru a putea mânca seara o sărăcăcioasă bucată de pâine, muncitorul privat de toate drepturile sale cetăţeneşti, care se teme să nu fie împuşcat la cel mai mic gest de rezistenţă, acesta este un muncitor docil."*)

*) Aceste cuvinte le-a rostit jidanul Radek-Sobelsohn în faţa lui Walter Rathenau în anul 1919. Ele au fost citate în ziarul rusesc "Vosroschdenje" din 27. Februarie 1931 (Paris). Ele au fost confirmate de fostul general rusesc Netchvolodow în "La Croisade contre-révolutionnaire" din 15 Aprilie 1931.

BIBLIOTECA Centrală Universitară Bucureşti

La această stare jidanul poate reduce omenirea numai în cazul când popoarele nu se mai apără. Acestea însă renunţă la apărare numai atunci când sunt asasinaţi conducătorii lor, atunci când este exterminată întreaga lor pătură conducătoare. Jidanul are prin urmare nevoie pentru realizarea planurilor sale de războaie şi revoluţii. Aspectul caracteristic al tuturor revoluţiilor înscenate de jidani este asasinarea conducătorilor şi nimicirea straturilor conducătoare firesc ale popoarelor. Căci numai popoare lipsite de conducere pot suporta dominaţia mondială jidovească.

Reţeta după care trebuie realizată revoluţia mondială iudeo-bolşevică a formulat-o Lenin. Se ştie că scrierile lui Lenin sunt şi astăzi încă principiile de bază şi programul de stat al bolşevismului.

Publicaţia "Zeitgeschichte" (Editor: Ernst Seidel, Viena, 9, Frankplatz 2) reproduce în numărul ei 4 din anul 1939 câteva date interesante din cărţile lui Lenin: "Problemele proxime ale Uniunei Sovietice" şi "Statul şi Revoluţia". Astăzi aceste citate din operele de mai sus sunt de sigur de cel mai mare interes pentru toate popoarele europene şi extra-europene:

"... In Europa această **victorie dobândită prin complecta înlăturare a fostelor pături conducătoare** va întâmpina tot atât de puţine greutăţi ca şi în Rusia. Chiar numai cunoaşterea câtorva din metodele noastre de nimicire va înlătura imediat şi complect orice încercări de rezistenţă din Europa. Victoria noastră definitivă va progresa prin urmare acolo mai repede, decât a fost cazul la noi, instalându-se şi mai durabilă."

"Dominaţia Sovietelor nu cunoaşte nici libertatea, nici dreptatea. Ea se bazează intenţionat pe suprimarea şi nimicirea voinţei individuale şi pe încadrarea necondiţionată, atât la muncă cât şi la consum."

"Stăpânii însă suntem noi. Suprimarea ne este încredinţată nouă. Datoria noastră este să fim cât se poate de brutali. In exercitarea acestei datorii cruzimea este meritul cel mai înalt. **Prin teroare absolută, căreia îi serveşte orice trădare, orice încălcare de cuvânt, lepădarea de orice umbră de adevăr, vom reduce omenirea până la sfârşit la acelaş nivel, făcând din ea un instrument uniform şi uşor de mânuit al dominaţiei noastre."**

"Acesta este pe scurt drumul nostru. Dupăce vom fi ajuns graţie metodelor noastre solide şi a hotărârii care ne însufleţeşte la puterea exterminării tuturor elementelor opoziţioniste din Rusia, dupăce există toate şansele de a lua stratului visător burghez pământul de sub picioare prin sdruncinarea modului de viaţă din Europa şi America ca urmare a organizării criminalităţii şi a criminalilor, folosind cu abilitate mentalitatea burgheză pentru a ne înscăuna acolo dominaţia, vom proceda la treabă în Asia şi în Africa."

"Cu o perfectă mimică ne vom asocia puterilor apusene susţinând planurile lor egoiste. Vom încheia cu ele tratate, poate chiar alianţe, dându-le sentimentul siguranţei, astfel că munca noastră secretă în cadrul graniţelor lor le va rămâne ascunsă. Când le vom fi săpat atât de mult, încât guvernele lor nu se vor mişca decât pe o bază fictivă, atunci cu încrederea în ajutorul nostru le vom seduce la aventuri, în cari le vom lăsa să se prăbuşească pentru a ne ridica apoi pe prăbuşirea lor puterea noastră. Intotdeauna şi indiscutabil ţinta noastră trebuie să rămână dominaţia mondială."

După aceste planuri de nimicire, pe cari de altfel le găsim şi în "Protocoalele Înţelepţilor Sionului" guvernează şi azi încă stăpânitorii criminali ai Uniunei Sovietice. Fostul Procuror General sovietic Krylenko a fost creatorul așa numitului "Drept Penal Sovietic", care a fost întrodus în anul 1928 fiind şi astăzi în vigoare. In ce spirit a fost compus acest instrument al justiţiei sovietice se poate vedea din declaraţiile lui Krylenko. După cum anunţă ziarul "La Plata Post" din Buenos Aires la 1 Decemvrie 1937, tovarăşul Krylenko a declarat următoarele cu privire la capitolul "probele în acţiunea judecătorească".

"La ce sunt bune într'o acţiune judecătorească probele? Intr'un stat al proletarilor asemenea prostii sunt superflue. Unica directivă de care judecătorii sovietici au nevoie într'un proces, este instinctul nostru de clasă şi conştiinţa noastră de clasă. Atunci când un acuzat face parte din pătura burgheză sau conducătoare dinainte de revoluţia noastră, aceasta ajunge pentru a-l considera vinovat." (!!!)

Aceasta este înfăţişarea justiţiei din Uniunea Sovietică. Unica ei ţintă este lichidarea tuturor arienilor de valoare, deoarece iudeo-bolşevismul nu poate folosi decât semi-oameni colectivizaţi de cea mai inferioară calitate, cari să asculte docil şi orbeşte de sistemul dominant.

Anglia odinioară atât de puternică, ai cărei conducători pendenţi de iudaism revendică după cum se ştie morala şi etica creştină pentru ei, încercând să sugereze lumii că ar lupta pentru menţinerea culturii şi civilizaţiunii europene. Anglia aceasta a decăzut astăzi atât de mult, încât primeşte să facă cauză comună cu guvernul infernal iudeo-bolşevic luptând umăr la umăr cu asasinii în masă moscoviţi.

Este interesant să se reamintească de felul în care aceeaşi Anglie gândea despre bolşevism în trecut.

In anul 1919 a apărut "Cartea albă engleză despre bolşevism". Documentele publicate aci sunt atât de clare şi impresionante, încât şi-au păstrat actualitatea şi astăzi încă. Cartea albă fusese prezentată din ordinul Regelui Angliei parlamentului. Ea cuprinde următoarele declaraţii privitoare la regimul sovietic, făcute de fostul ambasador britanic din Uniunea Sovietică Sir M. Findlay:

"Sir M. Findlay către Mr. Balfour, telegramă din Christiania, Septemvrie 1918:

"La Moscova am avut câteva întrevederi cu Tschitscherin şi Karachan. **Intreg guvernul sovietic a decăzut la nivelul unei organizaţiuni de criminali ...**"

"Pericolul a devenit astăzi atât de mare, încât ţin de datoria mea să atrag atenţia guvernului britanic şi a tuturor celorlalte guverne (!) asupra faptului că în cazul când nu se va pune imediat capăt bolşevismului din Rusia, **civilizaţia lumii întregi este ameninţată!** Cred că imediata suprimare a bolşevismului este de cea mai mare importanţă pentru lumea întreagă!"

"Unica posibilitate pentru înlăturarea acestui pericol este o acţiune comună a tuturor puterilor ..."

Iar acum vedem ce a avut de raportat ambasadorul britanic Sir M. Findlay după convingerea sa intimă ministrului de externe Balfour încă la data de 27 Noemvrie 1918 într'o telegramă trimisă din Arhangelsk:

"Dupa convingerea mea fermă, tratativele cu bolşevicii nu pot duce la nici un rezultat ... la orice ocazie ei s'au arătat a fi complect lipsiţi de scrupule. In cazul când ar fi imposibil a-i pedepsi pentru crimele comise, eliberându-se lumea de ei cu forţa, nu mai există decât o singură posibilitate, anume tratarea bolşevicilor ca **nişte paria!**"

Dar astăzi? Astăzi guvernul de asasini iudeo-bolşevici este un aliat binevenit al Angliei iudeo-capitalisto-plutocratice.

Pentru un om neinformat pare deabinelea paradox faptul că tocmai guvernul comunist a fost sortit să devină aliatul Angliei capitaliste şi plutocratice. Lucrurile devin însă mai simple în moment ce se ţine seamă de faptul, că atât capitalismul englez cât şi bolşevismul sunt ambele în aceeaşi măsură jidoveşti.

Impletirea strânsă dintre capitalismul britanic şi jidovesc a fost cercetată în amănunţime în numărul special al "Serviciului-Mondial" despre studiul "Cum

a făcut iudaismul din Anglia un stat plutocratic". In decursul anilor, simbioza anglo-iudaică a devenit atât de perfectă încât azi capitalismul britanic şi capitalismul jidovesc formează o comunitate indisolubilă. Stăpânit de iudaism este capitalismul britanic şi stăpânit de iudaism este bolşevismul rusesc. Strânsa legătură dintre înalta finanţă jidovească şi bolşevismul jidovesc va fi cercetată în Capitolul II al acestui număr al "Serviciului-Mondial".

Organul oficial al Ligii Internaţionale pentru apărarea de antisemitism, ziarul jidovesc "Le Droit de Vivre" care până la armistiţiul cu Franţa apărea la Paris, a declarat la 12 Mai 1933 despre bolşevismul jidovesc următoarele:

"Iudaismul este mama marxismului şi a comunismului". Aceasta este scurt şi concis.

Ziarul "American Bulletin", care apare la New York, deasemenea a făcut interesante declaraţii în Nr. 8 din 15 Mai 1935. După acestea ziarul jidovesc "Jewish Opinion" din New York a reprodus o cuvântare radio-difuzată, pe care a ţinut-o rabinul-şef din New York Stephen S. Wise, declarând textual: "Unii îi spun marxism, eu îi spun iudaism." Aceste cuvinte sunt tot atât de lămuritoare.

Situaţia actuală este deci următoarea: iudaismul a aruncat în război o ţară stăpânită de el, pentru a împiedeca Germania naţional-socialistă şi anti-iudaică, Italia fascistă şi deasemenea anti-iudaică, cât şi celelalte state aliate cu ele să înscăuneze în Europa ordinea nouă.

Ca de atâtea ori în ultimii ani, nici de astă dată iudaismul nu va reuşi să-şi ducă la îndeplinire planurile sale. Cu uneltirile sale de război iudaismul nu provoacă decât demascarea în faţa opiniei publice a planurilor sale sinistre şi a responzabilităţii sale pentru acest război şi pentru extinderea sa. Iudaismul a aruncat acum în joc penultima sa carte. Aceasta însă valorează tot atât de puţin ca şi ultima sa carte, cartea americană.

II. Uniunea Sovietică — o creaţie a înaltei finanţe jidoveşti.

Este fapt precis că revoluţia bolşevică a fost finanţată de câteva mari bănci jidoveşti. De aici rezultă că Uniunea Sovietică este într'o anumită măsură o creaţie a înaltei finanţe internaţionale. Drept dovadă pentru afirmaţiunea noastră reproducem un document de stat publicat de ziarul "Rénovation" din 11 Ianuarie 1936 după cartea "Les forces secrètes de la Révolution" a lui Léon de Poncins (pag. 168—170):

Documentul a fost redactat de Comisarul Suprem al Franţei din Statele Unite la începutul anului 1919 după informaţiunile serviciului secret american. Raportul acesta a fost înaintat guvernelor tuturor statelor antantei.

Documentul are următoarele numere de registru:

7 — 618 — 6

Np 912 — S. R. 2

II

Transmis par l'Etat-Major de l'Armée 2e Bureau

Textul documentului este următorul:

I. In Februarie 1916 s'au observat pentru prima oară în Rusia pregătiri de revoluţie. S'a arătat că următoarele persoane şi bănci participau la această operă de descompunere:

1. Jacob Schiff, jidan,
2. Kuhn, Loeb & Co., o bancă jidovească care are următorii directori:
   Jacob Schiff, jidan,
   Felix Warburg, jidan,
   Otto Kahn, jidan,
   Mortimer Schiff, jidan,
   Jerome H. Hanauer, jidan.
3. Guggenheim, jidan,
4. Max Breitung.

Nu există nici o îndoială că revoluţia rusească care a izbucnit un an după sosirea acestei informaţiuni, a fost pregătită şi alimentată de o influenţă pro-nunţată jidovească.

In Aprilie 1917 Jacob Schiff a făcut de fapt o declaraţie publică, afirmând că decurgerea favorabilă a revoluţiei ruseşti s'ar datora exclusiv ajutorului său financiar.

II. In primăvara anului 1917 Jacob Schiff îl îndemnă pe jidanul Trotzky (alias Bronstein — NR), să declanşeze în Rusia revoluţia socialistă. Ziarul jideo-bolşevic "Forward", care apare la New York, şi-a îndreptat activitatea asupra aceleiaşi ţinte.

Trotzky şi tovarăşii săi a fost însărcinaţi totodată şi din Stockholm din partea jidanului Max Warburg. Mai departe Trotzky primi aceiaşi comandă şi din partea societăţii "Rheinisch-Westfälisches Syndikat", deasemenea o întreprindere jidovească şi în fine ajutorul unui alt jidan cu numele Olaf Aschberg dela "Nye Banken" din Stockholm şi al jidanului Jivotowsky, cu a cărui fiică Trotzky se şi însură. In modul acesta se stabili legătura între multimilionarii jidani şi proletariatul deasemenea jidovesc.

III. In Octomvrie 1917 revoluţia din Rusia se impuse. Câteva organizaţiuni sovietice preluară dictatura asupra poporului rusesc. In aceste soviete se putea observa un mare număr de jidani.

In acelaşi timp legăturile strânse pe cari jidanul Paul Warburg le întreţinea cu şefii bolşevismului deveniseră atât de publice, încât nu a mai fost reales în "Federal-Reserve-Board".

IV. Printre prietenii intimi ai lui Jacob Schiff se citează şi numele unui rabin cu numele Iuda Magnes, care a fost demascat ca agentul lui Schiff. Rabinul Iuda Magnes este un important protagonist al iudaismului internaţional. Jidanul Jacob Millikow a mers chiar atât de departe, încât într'o bună zi a declarat, că Magnes ar fi chiar un profet.

La începutul anului 1917 jidanul Magnes înfiinţă aici prima societate bolşevică denumită "Consiliul poporului". Pericolul pe care-l reprezenta această societate a fost înţeles prea târziu. La 24 Octomvrie 1918 jidanul Magnes declară public, că ar fi bolşevic, fiind în complectă concordanţă cu doctrina şi cu idealurile bolşevismului. Această declaraţie Magnes a făcut-o la o întrunire a "Comitetului jidovesc pentru America" din New York. Jacob Schiff condamnă ideile lui Magnes, care pentru a induce în eroare opinia publică, a părăsit "Comitetul jidovesc din America". In schimb, fiind membri ai comitetului de direcţie al cahalului jidovesc, Schiff şi Magnes au colaborat şi mai departe, fiind de perfect acord.

V. Jidanul Magnes, fiind în colaborare cu Jacob Schiff, a rămas în strânse legături cu organizaţia mondială a sioniştilor, devenind chiar conducătorul ei. Ţinta sa finală a fost instalarea egemoniei internaţionale a organizaţiunilor proletarilor jidani şi a partidelor muncitoreşti conduse de jidani. In modul acesta legăturile numeroase dintre multimilionarii jidani şi proletarii jidani au devenit şi mai strânse.

VI. Au trecut de-abia câteva săptămâni de când a izbucnit în Germania o revoluţie similară. Automat jidanca Rosa Luxemburg a luat conducerea ei. Unul dintre comandanţii cei mai importanţi ai mişcării internaţionale bolşevice este jidanul Haase.

Imediat devine clar că revoluţia din Germania are aceeaşi conducere jidovească ca şi revoluţia din Rusia.

VII. Când ţinem seamă de faptul că firma jidovească Kuhn, Loeb & Co. întreţine relaţii cu societatea "Rheinisch-Westfälisches Syndikat", o firmă jidovească din Germania, cu fraţii Lazare, o bancă jidoveasca din Paris, şi

cu Gunzburg, o bancă jidovească din Petrograd, Paris şi Tokio, şi când ştim mai departe că aceste bănci toate la un loc sunt în strânse legături cu banca jidovească Speyer & Co. din Londra, New York şi Frankfurt am Main, cât şi cu banca iudeo-bolşevică "Nye Banken" din Stockholm, este evident că actuala mişcare bolşevică trebue considerată expresia unei mişcări generale jidoveşti şi că anumite case bancare jidoveşti au parte activă la organizarea acestei mişcări."

Atât din documentul privitor la finanţarea din partea jidanilor a revoluţiei bolşevice. Din documentul acesta rezultă evident că Uniunea Sovietică nu este decât o creaţie a înaltei finanţe jidoveşti. Uniunea Sovietică stăpânită de jidani luptă nu cumva pentru interese ruseşti, ci numai pentru interesele iudaismului internaţional. Războiul actual pregătit de Uniunea Sovietică împotriva Germaniei antisemite şi a aliaţilor ei, este cea mai bună dovadă pentru afirmaţiunea noastră.

III. Bolşevismul este spada iudaismului pentru instalarea dominaţiei mondiale jidoveşti.

Deoarece bolşevismul este un mijloc de luptă jidovesc, iar Uniunea Sovietică o creaţie a înaltei finanţe jidoveşti, este clar că iudaismul foloseşte forţa Sovietelor pentru realizarea funestelor sale planuri. In toată structura sa bolşevismul este agresiv, fiind o continuă ameninţare pentru toate popoarele nestăpânite de iudaism.

Parisianul "Je suis Partout" a publicat în numărul său 280 din 1936 o serie întreagă de devize bolşevice, cari meritä o atenţie deosebit de mare deoarece provin dintr'o lucrare oficială comunistă. Din aceste teze rezultă clar că de ani de zile Moscova pregătea un nou război mondial.

Devizele bolşevice sunt următoarele:

"Leninismul respinge toate teoriile pacifiste cu privire la înlăturarea războiului din ordinea mondială capitalistă, arătând maselor populare unicul drum, care duce la ţintă: nimicirea capitalismului."

"Devizele Internaţionalei a III-a"
"Corespondenţă internaţională"
Număr special din 11 Decemvrie 1928
§ 7, pag. 1712

Războaiele dintre statele proletare şi burgheze rezultă ca o necesitate, fiind inevitabile. De aceea proletariatul are datoria principială de a lua în faţa acestor războaie toate măsurile politice, economice şi militare necesare, pentru a întări armata roşie, cea mai puternică armă a proletariatului. Masele trebuesc instruite din partea acelora, cari cu dârzenie se ocupă cu arta războiului. In statele imperialiste există o discordanţă strigătoare între uriaşa lor politică de înarmare şi blândele lor asigurări de pace. Puterea sovietică nu nutreşte această dorinţă, fiind pe calc de a-şi amenaja apărarea şi **de a se pregăti de războiul revoluţionar."**

"Proximul război va produce puternice mişcări revoluţionare ..."

Idem, § 86, pag. 1711

"Lenin a avut complectă dreptate când a scris după experienţele războiului mondial: "'Boicotaţi războiul!' este o frază proastă. Comuniştii trebue să ia parte activă la toate războaiele reacţionare."

Idem, § 21, pag. 1716

"In timpurile de război deviza nu este pacea, ci revoluţia proletariatului."

Idem, § 18, pag. 1715

"... Reacţionari sunt toţi aceia, cari cu planuri utopice, cu fraze lipsite de sens, cu tratate şi pacte afirmă că ar putea împiedica războiul."

Idem, § 7, pag. 1711

"Razboaiele dictaturii proletariatului împotriva statelor burgheze şi a capitalismului mondial nu se vor putea evita ..."

Idem, § 8, pag. 1712

"In acest război proletariatul ţărilor imperialiste nu trebue să lupte numai pentru înfrângerea ţării sale proprii, ci trebue să contribue activ la victoria Uniunii Sovietice ... Armata roşie nu este o armată duşmănoasă, ci armata proletariatului internaţional."

Idem, § 29, pag. 1717

'Experienţele ultimului război mondial trebuese explicate maselor populare; deviza principală (a bolşevicilor) este: războiul imperialist trebue să devină un război civil.

Idem, § 14, pag. 1914

Devizele de mai sus ale Internaţionalei a III-a conţin în rezumat planul conjuraţilor mondiali iudeo-bolşevici pentru dobândirea dominaţiei mondiale. Faptul că şi astăzi aceste teze bolşevice şi-au menţinut valabilitatea rezultă din 'Directivele pentru campania internă organizatorie şi ideologică a partidului comunist din Slovacia", cari au fost scoase în Octomvrie 1939. Aceste directive pornesc dela cuvintele lui Lenin, după cari se pot încheia cu diferitele ţări capitaliste pacte, cât timp servesc intereselorUniunii Sovietice, creind posibilitatea de a înlătura adversarul. Colaborarea tactică cu Germania corespunde complect acestor cuvinte ale lui Lenin, se spune în continuare. Ţinta politicei sovietice este rezumată în următoarele cuvinte:

"Uniunea Sovietică şi armata roşie se pot pregăti fără a fi fost slăbite, pentru a ataca pe inamicul slăbit în momentul şi în locul cel mai potrivit."

Declarând acestea Uniunea Sovietică a luat atitudine clară împotriva Germaniei naţional-socialiste. Ţinându-se seamă de structura jidovească a bolşevismului trebuia să se socoată, că la un moment dat iudaismul va arunca în luptă şi Uniunea Sovietică pentru a încerca să împiedice victoria Germaniei antiiudaice asupra aliaţilor iudaismului, la fel cum se străduieşte să întrebuinţeze pentru acelaşi scop şi Statele Unite.

IV. Jidanilor le merge bine în Uniunea Sovietică.

Este evident că într'un stat condus de spiritul jidovesc şi înfiinţat cu bani jidoveşti, jidanii trebue să ocupe o poziţie specială.

In numărul ei din Aprilie 1939 revista jidovească "Naileben" din New York declară la pag. 6 următoarele:

"... Din primele începuturi guvernul sovietic a acordat jidanilor toate drepturile. Jidanilor li s'a dat dreptul să trăiască în complectă libertate pe întreg întinsul Uniunii Sovietice şi să ocupe orice poziţie din oricare ramură a vieţii economice şi de stat."

Jidanii au făcut de această ofertă mărinimoasă în cea mai largă măsură uz, natural în dauna poporului rusesc.

Revista jidovească "Hebrew Tribune" din New York a publicat în numărul 12 din 1929 un interwiew cu jidanul Joseph Haimann, secretarul organizaţiei "Joint", care tocmai se întorsese dintr'o călătorie în Uniunea Sovietică. Intre altele Haimann declară următoarele:

"In tot timpul şederii mele de 7 săptămâni în Uniunea Sovietică nu am văzut la nici un jidan nici cel mai mic semn de frică ..."

"In Uniunea Sovietică trăesc în momentul de faţă (1929) aproximativ 2600000 jidani ..."

"Dintre cei 2600000 jidani, aproximativ 200000 lucrează la ţară, 775000 sunt meseriaşi şi 600000 sunt funcţionari publici şi la stat ..."

In 1929 nu mai puţin de 25% dintre jidanii din Uniunea Sovietică stăteau în serviciile statului.

Până la anul 1939 procentuajul jidanilor cari stăteau în serviciul statului sovietic s'a ridicat la 30%, aceasta cu toate că numărul total al populaţiei jidoveşti crescuse la 3½ milioane suflete.

In anul 1939 mai mult de un milion jidani erau funcţionari la stat sau funcţionari publici în Uniunea Sovietică. La un moment dat, dupăce Uniunea Sovietică a înregistrat vremelnice câştiguri de teritoriu (o importănta parte a Poloniei, Lituania, Estonia, Letonia, Basarabia şi Bucovina de Nord) numărul jidanilor trebuia avaluat la peste 5 milioane.

In Uniunea Sovietică nu guverneaza dictatura proletariatului ci dictatura iudaismului asupra proletariatului.

La 18 August 1922 revista jidovească "Jewish World", care apare la Londra, a declarat următoarele:

"In Uniunea Sovietică afacerile au reînceput să meargă bine. Sub noul regim jidanii devin într'adevăr "capii industriei". In momentul de faţă trăesc la Moscova 100000 jidani. Pe străzile oraşului se observă multe măcelării cuşere."

"In Uniunea Sovietică jidanii ocupă în toate privinţele o poziţie specială. Ei sunt comisari ai poporului, funcţionari publici, funcţionari la stat, etc, făcând parte din pătura dominantă. Uniunea Sovietică îi protejează în orice privinţă. Antisemitismul a fost interzis sub pedeapsă cu moartea. Astfel, fiind complect puşi la adăpost, jidanii trăesc în Uniunea Sovietică o viaţă parazitară liniştită în dauna populaţiei ruseşti private de drepturi şi tiranizate.

La 30 Noemvrie 1936, la congresul Sovietelor din Uniunea întreagă, chiar Molotow, în calitatea sa de Preşedinte al Consiliului Comisarilor Poporului s'a erijat în apărătorul iudaismului. După ce a ridicat în slavă Uniunea Sovietică şi după ce a adresat cele mai murdare injurii naţional-socialismului şi fascismului, Molotow s'a ocupat cu problema jidovească. Despre naţional-socialişti el a vorbit ca de nişte canibali ai timpului modern, atăcând cu cea mai mare violenţă legiferarea antiiudaică a Reichului. Acestei legiferări germane Molotow i-a pus faţă în faţă concepţia bolşevică despre problema jidovească. Aceasta s'ar acoperi cu o deviză proclamată de Stalin — declară atunci Molotow — care ar fi declarat odată că "antisemitismul, fiind o reminiscenţă periculoasă a canibalismului, ar fi pentru masele muncitoreşti o ameninţare deosebit de gravă". In Uniunea Sovietică antisemitismul activ s'ar pedepsi cu pedeapsa cu moartea. Mai departe Molotow declară, că atitudinea bolşevismului faţă de problema jidovească ar fi determinată de faptul că poporul jidovesc ar fi produs "pe cel mai genial eliberator al clasei muncitoreşti, pe Karl Marx". In Uniunea Sovietică, jidanii ar fi sprijiniţi, deoarece "sunt organizatori şi apărători talentaţi ai cauzei socialismului".

Prin cuvintele lui Molotow poziţia privilegiată în stat a jidanilor din Uniunea Sovietică este rezumată clar.

Este deci numai un lucru natural, când poetul jidan Pinski declară la întoarcerea sa dintr'o călătorie în Uniunea Sovietică în revista jidovească "The Sentinel" din Chicago în numărul din 24 Octomvrie 1936 următoarele:

"Uniunea Sovietică este unica ţară din lume, unde nu trebue să mă simt ofensat pentru faptul că sunt jidan. Este singura ţară în care îmi pot face plăcerea, de a uita că sunt jidan."

V. Vina sângeroasă a bolşevismului jidovesc.

Dela revoluţia bolşevică conducătorii Uniunii Sovietice au înotat în râuri de sânge. Numai prin exterminarea brutală a inteligenţei ruseşti în întregimea ei şi prin cea mai crâncenă teroare, bolşevismul jidovesc s'a putut menţine în Uniunea Sovietică. Numai în anii 1917—1923 bolşevicii au asasinat următorii oameni nevinovaţi: întreaga familie a ţarului, 25 episcopi, 1215 preoţi, 6575 învăţători şi profesori, 8800 medici, 54850 ofiţeri, 260000 soldaţi, 10500 funcţionari de poliţie, 48000 jandarmi, 19850 funcţionari, 344250 profesionişti intelectuali, 815000 ţărani şi 192000 muncitori. In total 1760000 oameni au fost ucişi ca nişte animale. Trebue menţionat, că acestea toate numai până la anul 1923. Intre timp cifrele de mai sus s'au ridicat la multiplul lor, căci nu a trecut an în care un nou val de asasinate să nu fi cuprins Uniunea Sovietică.

In Mai 1934 procurorul general sovietic de atunci Krylenko a declarat:

"Lupta de clase nu trebue numai continuată, ci chiar intensificată. Clasele duşmănoase muncitorilor au fost ce e drept înfrânte, ele totuşi continuă să trăiască în persoane individuale. Incă nu au fost împuscaţi toţi, încă nu au fost descoperiţi şi nimiciţi fizic toţi duşmanii. Problema aceasta mai trebue rezolvată."

Intr'adevăr problema aceasta încă nu fusese rezolvată. In anii 1935 şi 1936 asasinările au continuat cu aceeaşi intensitate pentru a ajunge la un nou apogeu în anul 1937, când au fost asasinaţi mareşalul Tuchatschewsky şi multe mii de ofiţeri din armata roşie. In neîncrederea sa bolşevismul rusesc a mers atât de departe încât începea să se sfâşie singur. In brutalitatea sa Stalin nu s'a dat înapoi nici dela asasinarea celor mai vechi membri ai partidului comunist.

La înfiinţarea Uniunii Sovietice au avut parte următorii conducători comunişti: Lenin, Trotzky, Stalin, Rykow, Kamenew, Bucharin, Rakowski, Sinowjew, Radek, Tuchatschewski, Jagoda, Sokolnikow, şi Krestinski. Toţi aceştia au fost împuşcaţi sau trimişi în exil de Stalin, afară de Lenin, care a mai avut timp să moară de moarte naturală.

In legătură cu aceasta face declaraţii interesante revista jidovească "Poslednija Nowosti", care apare şi în limba rusească şi care la 6 Martie 1938 a scris următoarele:

"Primul comitet central legal al partidului comunist a fost ales la a 6-a întrunire din August 1917. El se compunea din: Lenin, Sinowjew, Kamenew, Trotzky, Nogin, Kolontai, Stalin, Swerdloff, Rykow, Bucharin, Artem, Uritzki, Milütin, Bersinj, Bubnow, Dserschinski, Joffe, Krestinski, Muralow, Smilga, Sokolnikow, Schaumjan, prin urmare din 21 membri."

"Unde au rămas toţi aceşti veterani bătrâni ai lui Lenin?" Răspundem:

Patru dintre ei — Lenin, Nogin, Artem şi Milütin au murit de moarte naturală. Doi — Swerdlow şi Uritzki — au fost ucişi de duşmani şi unul — Trotzky — de agenţii secreţi ai lui Stalin. Altul — Dserschinski — a fost otrăvit. Patru dintre ei au dispărut fără urmă — Kolontai, Bubnow, Bersinj şi Schaumjan. Opt dintre ei au fost trimişi din ordinul lui Stalin în faţa unui tribunal special, care i-a condamnat şi i-a executat; astfel au murit Sinowjew, Kamenew, Muralow, Joffe, Smilga, Bucharin, Rykow, Krestinski. Dintre cei 21 membri ai primului comitet executiv al partidului comunist nu mai este în viaţă decât unul singur, anume Stalin — Dschugaschwili.

Este cunoscut că înainte vreme Stalin a fost un hoţ profesional, iar criminalul acesta i-a nimicit cu timpul pe toţi complicii săi, întemeietorii comunismului din Rusia.

In faţa proporţiei uriaşe a acţiunilor de "purificare" din Uniunea Sovietică, faptul că ici-colo au fost ajutaţi să moară şi câţiva jidani nu are nici o importanţă. De altfel au fost ucişi întotdeauna numai jidani, cari vroiau să facă o politică proprie care se îndepărta dela marea linie jidovească. Lichidarea acestor jidani care-şi luaseră lumea'n cap era în primul rând şi în interesul iudaismului.

In general se poate spune că jidanii nu au fost vizaţi de diferitele valuri de asasinare din Uniunea Sovietică.

In anul 1930, când întreaga lume civilizată s'a unit la un mare protest împotriva persecuţiei religiilor din Uniunea Sovietică, rabinii din Minsk au făcut la 25 Februarie următoarea declaraţie:

"Declarăm, că jidanii cari trăim în Uniunea Sovietică nu avem nevoe de această protecţie. Soarta noastră nu putem şi nu vrem să o despărţim de soartea poporului jidovesc. Totuşi să nu uităm că guvernul Uniunii Sovietice este unicul guvern din lume, care luptă pe faţă împotriva antisemitismului."

"Este un fapt de însemnătate mondială, că Lenin, şeful partidului comunist a scos o dispoziţie, numind antisemitismul inamicul poporului."

"In moment ce în Palestina, care se află sub protectorat britanic, sunt posibile ciocniri sângeroase între arabi şi jidani şi în România şi în câteva alte state progromurile jidoveşti sunt la ordinea zilei agitaţia antisemită ducându-se pe faţă, în Uniunea Sovietică cercurile oficiale, ba chiar organele administrative şi judiciare luptă împotriva antisemitismului cu toată energia."

"Declarăm în faţa opiniei publice mondiale, că guvernul Uniunii Sovietice este unicul guvern din lume, care cu măsuri eficace se străduieşte să asigure iudaismului, care înainte de revoluţie era privat de drepturi, o viaţă fără griji."

"Noi jidanii nu suntem expuşi nici unei persecuţii din cauza convingerilor noastre religioase. Ţinem de datoria noastră să declarăm că în Uniunea Sovietică nici un singur rabin nu a fost condamnat la moarte sau la vre-o pedeapsă. Nici astăzi nu suntem ameninţaţi de astfel de pericole. Dela existenţa guvernului sovietic nu a fost asasinat nici un singur rabin."

Acest interesant document poartă semnăturile următorilor rabini din Minsk: Menachen Gluskin, Owsei Zimbalist, Menchel Jarcho, Herz Masel, Gabriel Gabrielow, Oscher Verschtein.

Când comparăm această declaraţie cu cifrele oficiale, după cari numai până la anul 1935 numărul preoţilor creştini închişi, trimişi în Siberia şi asasinaţi este indicat cu 40000, ne dăm seamă de puterea pe care iudaismul o exercită prin bolşevism.

Faptul că jidanii într'adevăr sunt stăpânii adevăraţi ai Uniunii Sovietice rezultă şi din închiderea şi nimicirea bisericilor creştineşti din Uniunea Sovietică, în timp ce sinagogile rămân neatinse, ba mai mult, se înmulţesc an cu an.

VI. Jidanii determină opinia publică din Uniunea Sovietică.

Problema influenţei jidanilor asupra presei din Uniunea Sovietică este de deosebită însemnătate, căci din toate ramurile vieţii publice din Uniunea Sovietică şi din toate ramurile administraţiei bolşevice, înscăunarea iudaismului în presa sovietică a progresat cel mai mult. De timpuriu iudaismul şi-a dat seamă

de însemnătatea presei pentru influenţarea demagogică a maselor, astfel că în domeniul acesta el a devenit stăpân absolut.

Ura pe care camarila de presă a iudaismului sovietic o are pentru Germania naţional-socialistă este cunoscută şi naturală. Este însă important să se cunoască bine, înfăţişarea adevărată a presei "ruseşti", care foloseşte orice ocazie pentru a duce singură şi cu ajutorul coreligionarilor jidani din presa internaţională o vastă agitaţie împotriva Germaniei. In domeniul presei, iudaismul s'a camuflat deosebit de abil fie prin întrebuinţarea de pseudonime, fie prin folosirea unor oameni de pae nejidani, cari semnează ca "redactori responzabili".

Hotorâtoare pentru regimul de presă din Uniunea Sovietică este Secţia de Presă a Comitetului Central al Partidului comunist, care este supraordonată chiar autorităţilor de cenzură, dând instrucţiuni întregei prese sovietice. Natural numărul jidanilor cari lucrează aici este foarte mare.

Ziarul "Völkischer Beobachter" din 4 Aprilie 1937 a publicat numele următorilor jidani proeminenţi în regimul presei din Uniunea Sovietică:

Conducătorul Secţiunii de Presă a Comitetului Central al Partidului comunist este jidanul Thal, referentul său de politică externă jidanul Menkes ("Istwestija"), referentul de politică internă jidanul Mechlis (directorul ziarului "Prawda"), etc. Şi în secţiunile de presă ale diferitelor comisariate, în special la comisariatul externelor şi la conducerea agenţiei TASS, funcţionează în primul rând jidani.

In redacţiile şi reprezentanţele externe ale marilor ziare din Moscova se găsesc numai nume jidoveşti. Corespondenţii externi ai agenţiei TASS şi ai ziarelor "Istwestija" şi "Prawda" sunt exclusiv jidani. Următoarele nume se citează ca exemple: Gelfand (TASS, la Geneva), Jeruchimowitsch ("Prawda", la Londra), Nilvir ("Istwestija", la Geneva), Jenkins ("Istwestija", la Londra), Olgin ("Prawda", la Washington), Olger ("Komsomolskaja Prawda", la Londra), etc.

In Uniunea Sovietică nu există nici un singur ziarist cunoscut care să nu fie jidan. Printre aceia însă, ale căror nume circulă cel mai mult în presa din Moscova — fie ca directori, redactori de politică internă sau externă, foiletonişti, redactori de articole de fond, "experţi pentru afaceri de revoluţie" sau istorici, referenţi pentru revoluţia mondială sau pentru agitaţie "antifascistă", caricaturişti sau critici de artă şi literaţi, experţi jurişti sau specialişti pentru Extremul Orient, colaboratori pentru problemele partidului sau ale tineretului, redactori pentru ideologie comunistă, pentru problemele financiare ale străinătăţii, pentru propaganda ateistă şi pentru agricultură — citâm pe următorii:

Rosenblatt, Ehrenburg, Jerusalimski, Fischbutter, Segalowitsch, Kolzow-Friedland, Borodin-Mandelstamm, Kassil, Jefimow-Friedland, Altmann, Elwin, Joelsohn, Mendelsohn, Maisel, Amor, Kuschner, Liebermann, Rosenfeld, Perelstein, Fejgin, Kantorowici, Mingulin, Lewin, Diamantstein, Bärmann, Grinwald, Mejersohn, etc.

Cu aceste nume natural nu s'a dat lista complectă a tuturor "marilor ziarişti" jidani din marile ziare sovietice. Nici măcar numele tuturor ziariştilor jidani din principalele ziare politice nu sunt cuprinse în această listă. La aceasta se adaogă corespondenţii tuturor ziarelor din Moscova, cari pretutindeni joacă şi rolul denunţianţilor şi în fine redactorii nenumăratelor ziare mijlocii şi mici de provincie, cari pretutindeni sunt scrise deasemenea de jidani.

De aici se poate vedea că întreaga opinie publică din Uniunea Sovietică este dirijată de jidani. Bineînţeles jidanii aceştia nu reprezintă cumva interese ruseşti, ci doar interesele politicei mondiale jidoveşti.

VII. Jidanii în diplomaţia sovietică.

La 24 Martie 1937 ziarul "Deutsche Tageszeitung" din Bucureşti a publicat următoarea listă a reprezentanţelor externe de atunci ale Uniunii Sovietice:

Anglia: ambasador Maiski (Steinmann); Italia: ambasador Stein; Statele Unite: ambasador Trojanowski, rus însurat cu o jidancă; Japonia: ambasador Jureneff (Ganfmann); Spania (Valencia): ambasador Gaikis, Lew Jakowlewici; România: ministru plenipotenţiar Ostrowski; Cechoslovacia: ministru Alexandrowski, rus însurat cu o jidancă; Grecia: ministru Kobetzki, Letonia: ministru Brodowski; Lituania: ministru Karski; Suedia: ministru Kolontai, semijidancă; Norvegia: ministru Jakubinowici; Belgia: ministru Rubinin; Afganistan: ambasador Skwirski; Printre cele 28 reprezentanţe diplomatice sovietice din străinătate existau numai 4 la care jidanii nu aveau conducerea, dar acestea se aflau numai în statele mici Estonia, Danemarca, Bulgaria şi Nedsh. Celelalte 24 reprezentanţe diplomatice sovietice sunt stăpânite de jidani. La 13 dintre ele jidanii deţin locurile de conducere (ambasadori sau miniştri plenipotenţiari), printre cari la toate marile puteri afară de Franţa, unde funcţiona şabăsgoimul Potemkin, înconjurat şi controlat de un numeros stat major jidovesc. Aceasta este faţa adevărată a diplomaţiei "ruseşti"!

Chiar dacă în ultimii ani la reprezentanţele diplomatice ale Uniunii Sovietice au intervenit oarecari schimbări exterioare, structura lor jidovească însă nu s'a schimbat cu nimic. In fond toate au rămas aşa cum erau. Din motive tactice în câteva locuri jidanii au fost retraşi din linia întâia şi aşezaţi în linia a doua. Aceasta însă nu schimba nimic din faptul că ei continuau să ţină ferm în mâini firele politicei externe sovietice, abuzând de poziţiile lor diplomatice pentru a unelti împotriva Germaniei şi Italiei antijidoveşti şi pentru a face spionaj militar şi economic.

Vorbind despre influenţa jidovească în politica externă sovietică trebue să menţionăm şi rolul pe care l-a jucat Litwinoff-Finkelstein. Inainte de războiul mondial Litwinoff-Finkelstein a fost un criminal de rând urmărit pentru delicte comune de poliţiile europene. Acelaş Litwinoff-Finkelstein a fost ani îndelungaţi obiectul de paradă al politicei externe sovietice. El a fost copilul răsfăţat al politicenilor iudeo-francmasono-democratici ai Ligii Naţiunilor, cari au pregătit şi terenul pentru primirea în 1934 a Uniunii Sovietice în Ligă. In Mai 1939, cu puţin înainte de izbucnirea războiului, acest jidan rafinat a fost rechemat dela postul său de comisar al externelor, fiind înlocuit cu rusul Molotow. Dedesubturile acestei rechemări sunt astăzi clare. Demiterea jidanului Litwinoff-Finkelstein nu a fost decât o abilă trăsătură de şah a conducerii bolşevice. Aceasta pretindea a căuta o înţelegere cu Germania naţional-socialistă pentru a-şi putea în linişte complecta înarmarea şi pentru a se arunca la momentul cel mai indicat asupra Reichului antijidovesc, atât de urat de jidani. Pentru realizarea acestui plan viclean persoana jidanului Litwinoff-Finkelstein era o piedică. Atunci el a fost înlocuit cu rusul Molotow. Intre timp Litwinoff-Finkelstein şi-a făcut de altfel reapariţia pe ecranul politic.

Intreaga viclenie jidovească depusă la această manevră de camuflare nu a folosit însă conducătorilor bolşevismului, căci ei nu au ţinut seamă de puterea de luptă a armatei germane.

VIII. Jidanii în armata roşie.

Organul oficial al armatei sovietice, ziarul "Steaua Roşie", a publicat în numărul său din 29 Noemvrie 1935 ultimele numiri în comisariatul războiului. După aceste declaraţii au fost numiţi în armată următorii comisari:

Isaak Moisewici Grinberg, Lazar Jakowlewici Gruber, Morduch Liebovici Chorosch, Isidor Davidovici Weinerors, Grigory Issajevici Gorim, Michail Eosevici Zeldovici, Isaac Abrahamovici Mustaphin, Grigory Salamonovici Jakubowsky.

Comisari de brigadă au fost numiţi:

Mark Grigorevici Altschul, Wladimir Markovici Berlin şi Emanuel Michailovici Chanich.

In numărul său din 5 Septemvrie 1935 "Steaua Roşie" a publicat următoarele numiri în funcţia de intendant de brigadă clasa II:

Wladimir Davidovici Getting şi Efrain Hainovici Lipetz.

Toate aceste persoane citate de oficiosul sovietic "Steua Roşie" sunt fără excepţie jidani.

In anul 1937 comandantul suprem al armatei sovietice, mareşalul Tuchatschewsky a fost acuzat de conspiraţie revoluţionară cu ţinta de a înlătura dictatura lui Stalin. Urmarea a fost că Tuchatschewsky şi împreună cu el aproape toţi ofiţerii cari fuseseră preluaţi dela vechea armată ţaristă, dar şi alţi ofiţeri "suspecţi" au fost împuşcaţi. Acestui val de asasinate staliniene au căzut victimă multe mii de ofiţeri, printre cari numeroşi generali şi ofiţeri de stat major. Golurile provocate au fost umplute în cea mai mare parte cu jidani, deoarece erau consideraţi de mai mare încredere din punctul de vedere politic.

IX. OGPU (UKWD)*) în mâinile jidanilor.

In anul 1936 OGPU a avut următoarea conducere jidovească:

Conducătorul: Jagoda, primul său locţiitor: Agranow.

Administraţia centrală:

Conducătorul secţiunii speciale: Gay,
Conducătorul secţiunii economice: Mironow,
Conducătorul secţiunii externe: Slutzkij,
Conducătorul secţiunii de transport: Schanin,
Conducătorul secţiunii operative: Pauker,
Conducătorul secţiunii de specialişti: Dobroditzkij,
Conducătorul secţiunii antireligioase: Joffe,
Conducătorul secţiunii de cercetări criminalistice: Wul.

Toate persoanele de mai sus sunt jidani.

Chiar dacă dela 1936 încoace la conducerea lui OGPU au mai avut loc oarecari schimbari de persoane, ca d. ex. înlăturarea lui Jagoda, care între timp a fost lichidat, fizionomia jidovească a OGPU-ului nu s'a schimbat câtuşi de puţin, căci pentru fiecare jidan lichidat au fost numiţi în loc alţi doi jidani.

Administraţia protecţiei exterioare şi interioare a Uniunii Sovietice.

Şi acest important birou se află complect în mâini jidoveşti.

Conducătorul său este jidanul Mogilskij.

Inspectorul grănicerilor OGPU este jidanul Schirwindt.

Administraţia centrală a lagărelor de concentrare şi a localităţilor de exil.

Conducătorul: Bärmann (jidan),
Locţiitorul lui: Firin (jidan),
Conducătorul lagărelor şi al coloniilor:
din Karelia: Kogan (jidan),
din provinciile de Nord: Finkelstein (jidan),

*) UKWD = Comisariatul Internelor.

din regiunea Swerdlowsk: Pogrebinskij (jidan),
din Siberia de Vest: Sabo (jidan),
din Casacstan: Zolin (jidan).
Conducătorul lagărului Solowetzkij: Serpuchowskij (jidan),
Conducătorul lagărului special Werchne-Ural: Mesnez (jidan).

Conducerea regională a administrației OGPU.

Ținutul Moscovei: Redens (jidan),
Ținutul Leningrad: Zakowskij (jidan),
Ținutul de Vest: Blat (jidan),
Ținutul de Nord: Ritkowsky (jidan),
Regiunea Azowsko-Cernomorskij: Fridberg (jidan),
Ținutul Seratow: Pillar (jidan),
Ținutul Stalingrad: Rappoport (jidan),
Ținutul Orenburg: Raiskij (jidan),
Ținutul Gorkowskij: Abrampoliskij (jidan),
Ținutul Caucaziei de Nord: Fajwilowici (jidan),
Ținutul Swerdlowsky: Schkljar (jidan),
Ținutul Bașchir: Zeligman (jidan),
Siberia de Vest: Gogol (jidan),
Siberia de Est: Trotzkij (jidan),
Extremul Orient: Deribas (jidan),
Asia Centrală: Krukowsky (jidan),
Ucraina: Balitzky (jidan),
Rusia albă: Leplewsky (jidan).

X. Jidanii din Comisariatul Poporului pentru Industria grea.

In anul 1936 funcționau în Comisariatul Poporului pentru Industria grea următorii jidani:

Wassilkowskij, redactor al ziarului "Za Industrializiju",
Akiwiss, inginer și conducătorul administrației centrale pentru prelucrarea metalelor de aliaje,
Wolin, inginer și șeful administrației centrale pentru exploatarea și prelucrarea minereurilor nemetalice,
Schleifer, inginer și șeful administrației centrale pentru construcția mașinilor de transport,
Bierenzweig, inginer și șeful sectorului extern al lui NKTP,
Rasskin, șeful sectorului cadrelor lui NKTP,
Reiser, inginer și locțiitorul conducătorului administrației centrale a industriei metalurgice pentru construcții mari,
Izrailovici, inginerul-șef al administrației centrale a industriei de construcții,
Nebilitzky, inginer-șef al administrației centrale pentru construcția mașinilor agricole,
Slutzkij, inginer și administratorul combinatului petrolului din Aserbeidshan,
Rosenojer, inginer și conducătorul trustului de petrol și al industriei de gaz de iluminat din Grosnyi,
Borz, inginer și administratorul trustului de petrol "Ordshonokidse",
Prozumentik, inginer și administratorul trustului de petrol Azow-Naphta,
Wissotzkij, inginer și administratorul trustului de cărbuni Kadiew,
Proskurowskij, administratorul trustului de acumulatori,

Nemanow, administratorul Uniunii Industriei grele,
Rogatcewskij, inginer și directorul uzinei metalurgice "Zaporosdhstal",
Falkovici, inginer și directorul uzinei de mașini Kramatorsky "Ordshonokidse",
Lewenberg, inginerul-șef al uzinei de construcții de mașini din Ural "Ordshonokidse",
Düfur, inginer și directorul uzinei de mașini "Worošilow",
Scheimann, inginer și directorul uzinei de locomotive din Worošilowgradsky,
Stein, inginer și directorul uzinei de vagoane și locomotive 'Profinternul Roșu",
Pawlotzkij, inginer și directorul uzinei de vagoane din Ural,
Izchaken, inginer și directorul uzinei de turbogeneratoare din Charkow,
Nesterowskij, inginer-șef al uzinei de tractoare din Tschelijabinsk,
Zolotarj, directorul șantierului naval baltic "Ordshonokidse",
Jasswoin, directorul uzinei electro-mecanice "Ordshonokidse",
Frezerow, inginer și directorul uzinei "Frezer",
Katzwa, directorul uzinei de avioane "Menschinsky",
Frenkel, inginer și directorul technic al combinatului de aluminiu Dneprowskij,
Kool, inginer și directorul combinatului de aluminiu Wolchowskij,
Norkim, șeful combinatului de construcții din Kemerow,
Rozit, șeful construcțiilor Circic,
Kattel, inginer și șeful întreprinderilor de construcții de uzini din Tscheljabinsk,
Marjassin, directorul uzinei chimice "Frunse",
Liss, directorul uzinei din Leningrad "Chimistul Roșu",
Granberg, inginer și conducătorul secțiunii sobelor Martin al uzinei metalurgice "Dsershinskij",
Worobeitschik, inginer și conducătorul uzinei de tablă "Octomvrie Roșie",
Daschewskij, inginerul-șef al sobelor uzinei metalurgice "Zaporoschstal",
Turtschin, inginer și șeful secțiunii motoarelor al uzinei de tractoare din Charkow,
Tscherejski, inginer și conducătorul secțiunii de topire a fierului al uzinei de locomotive și vagoane "Profinternul Roșu",
Gonor, inginer și conducătorul uzinei "Bolschewik",
Rawikowici, inginer și conducătorul secțiunii de construcții de mașini a uzinei de arme din Tula,
Jüssim, inginer și maestru al forjelor uzinei de lagăre cu bile și axe "Kaganovici",
Sokolinskij, inginer și conducătorul secției forjelor al uzinei de automobile din Gorkowsk "Molotow",
Schreiber, inginer și directorul institutului de industrie din Swerdloskij.

XI. Jidanii din Comisariatului industriei de alimente.

In anul 1936 funcționau în acest comisariat următorii jidani:

Belenjkij, locțiitoral comisarului poporului,
Lewitin, locțiitoral comisarului poporului,
Glinskij, șeful administrației centrale a industriei de spirt și de vodca,
Strikowskij, șeful administrației centrale a industriei cărnii,
Jaglom, șeful administrației centrale a industriei conservelor.

Grossmann, şeful administraţiei centrale a industriei uleiurilor, grăsimilor, parfumeriilor şi articolelor cosmetice,

Margolin, şeful administraţiei centrale a industriei margarinei,

Gieber, şeful administraţiei centrale a industriei brânzii şi untului,

Sawodnik, şeful administraţiei centrale a industriei făinoaselor,

Bronstein, şeful administraţiei centrale a industriei laptelui,

Schatschan, conducătorul secţiei proectelor,

Dukor, conducătorul secţiei financiare,

Lifschitz, redactor al ziarului "Za Pisrschewujü Industrijü",

Simin, împuternicitul comisariatului alimentaţiei pentru ţinutul Leningrad,

Karapotnitzkij, conducătorul trustului peştelui din Extremul Orient,

Etlis, inginerul-şef al administraţiei centrale a industriei peştelui,

Issajew, administratorul biroului general pentru comerţul cu peşti,

Korssunskij, administratorul trustului de zahăr Winnitzky,

Zaslawskij, administratorul trustului de sfeclă din Charkow,

Bolthansky, directorul trustului de sfeclă Alma-Atinsky,

Minz, profesor la Institutul ştiinţific de Cercetări al industriei zahărului,

Schindel, administratorul biroului central pentru comerţul zahărului,

Schtaermann, inginerul-şef al administraţiei centrale pentru construcţii,

Lerner, inginerul-şef al combinatului de carne din Leningrad "Camarad Kirow",

Gorbowitzky, directorul trustului de carne al doilea din Leningrad,

Fuchs, profesor la institutul din Kiev pentru industria alimentară,

Nikolejewski, împuternicitul comisariatului de alimentaţie pentru Ucraina,

Dischur, inginerul-şef al administraţiei centrale a industriei untului, grăsimilor, parfumeriilor şi fabricatelor cosmetice,

Prigoschin, conducătorul trustului Azow-Marea Neagră al industriei untului şi grăsimilor,

Weinstein, directorul administraţiei centrale a industriei untului şi grăsimilor din Extremul Orient,

Scheftel, împuternicitul comisariatului poporului pentru industria alimentară din Zakawkazskaija SFSR şi Grusia Sovietică,

Breitmann, conducătorul trustului ucrainean de conserve,

Frenkel, contabilul principal al trustului de conserve Azow-Marea Neagră,

Gordon, conducătorul secţiunii compoturilor a fabricei Nr. 4 din Simpheropol,

Rubinstein, consilieră comunistă la fabrica de conserve din Cherson "Camaradul Stalin",

Siskind, directorul fabricei de confituri din Kiev "Karl Marx",

Schachnowsky, directorul fabricei de confituri din Moscova "Octomvrie Roşie".

Şi după anul 1936 influenţa jidovească din Uniunea Sovietică a crescut într'una, dupăcum se poate vedea din ziarul jidovesc "Hajnt" din 15 Iunie 1937, care pe vremuri apărea la Varşovia, în care se constată că printre fostele mărimi sovietice, cari fuseseră înlăturate cu ocazia valului de asasinate din anul 1937, aproape nu s'au găsit jidani şi că dimpotrivă "în acelaşi timp un mare număr de jidani a ocupat posturi foarte înalte".

XII. Jidanii în Comitetul Central al Partidului Comunist din Uniunea Sovietică.

Ziarul sovietic "Istwestija", Nr. 68 din 22 Martie 1939 a publicat o listă a membrilor Comitetului Central al Partidului Comunist din Uniunea Sovietică, aleşi la congresul al XVIII-lea al partidului. Lista aceasta cuprinde următoarele nume de jidani:

Anzelowici, Benediktow, Berija, Dwinsky, J. M. Kaganovici, M. M. Kaganovici, Kulik, M. M. Litwinow, Losewskij, Manulskij, Mechlis, Sedin, Schwernik, Jaroslawskij şi jidanca Semljatschka.

Deoarece jidanii din Uniunea Sovietică obişnuesc să-şi slavizeze numele jidoveşti adoptând nume româneşti, se poate presupune cu siguranţă că numărul membrilor jidani ai Comitetului Central al Partidului Comunist din Uniunea Sovietică este în realitate cu mult mai mare, decât se poate vedea mai sus.

XIII. Lista comisarilor poporului jidani din anul 1940.

Până în trecutul cel mai recent influenţa jidovească din Uniunea Sovietică a rămas pe aceleaşi poziţii puternice, dupăcum se poate vedea din următoarea listă a comisarilor jidani ai poporului din anul 1940:

Losowski, locţiitorul comisarului poporului pentru afacerile externe,
Berija, comisarul poporului pentru afacerile interne,
Chintschiuc, comisarul poporului pentru comerţul exterior,
Weizer, comisarul poporului pentru comerţul interior,
Kaganovici, Lazar, comisarul poporului pentru căile ferate,
Jakowlew, comisarul poporului pentru agricultură,
Ruchinovici, comisarul poporului pentru industria armamentului,
Bärmann, comisarul poporului pentru transport,
Ginzburg, comisarul poporului pentru construcţii publice,
Mechlis, comisarul poporului pentru controlul statului,
Lewin, Preşedintele administraţiei băncii statului,
Krawal, şeful administraţiei centrale a impozitelor,
Rosenholz, şeful administraţiei pentru rezervele statului,
Semliatschka, o femeie, preşedinta comisiunii pentru controlul Sovietelor.

Pentru influenţa jidovească din Uniunea Sovietică este caracteristic următorul caz:

De curând comisariatul industriei de armament a fost împărţit în patru comisariate noui. Cu această ocazie jidanul Ruchimovici a fost înlocuit cu alţi doi jidani, anume cu jidanii M. M. Kaganovici, care a fost numit comisarul poporului pentru industria aeronautică, şi jidanul Ustinow, noul comisar al poporului pentru industria armamanentului.

*

In studiul nostru nu ne-am ocupat decât de un mic sector al influenţei pe care jidanii o exercită în Uniunea Sovietică. Listele şi datele de mai sus se pot completa la discreţie. Acelaş grad de iudaizare a ţării întregi, care rezultă din cifrele de mai sus, domneşte şi la celelalte organe ale guvernului sovietic. Dela revoluţia din 1917 parazitul jidovesc a prins rădăcini atât de adânci în politica şi economia Uniunii Sovietice, încât nu mai poate fi rupt din sistemul sovietic. Ideologia comunistă s'a născut dintr'un creer jidovesc. Jidanii au finanţat revoluţia bolşevică, jidanii au contribuit la înfiinţarea Uniunii Sovietice, pentru a-şi exercita dictatura sângeroasă asupra poporului rusesc şi pentru a face din

Uniunea Sovietică germenele de unde urma să se extindă revoluţia mondială viitoare ca o premiză a înscăunării dominaţiei mondiale jidoveşti.

In cartea ei apărută în limba rusească "Woltschja Swera" ("Haita Lupilor")*) rusoaica Olga Kuguschewa, care ani îndelungaţi a trăit sub dictatura sovietică scrie la pag. 119, în capitolul întitulat "Jidanii", următoarele:

"In Uniunea Sovietică este interzis să se spună, că puterea întreagă se află în mâinile jidanilor. ... Toate organele de respiraţie ale ţării, toate mecanismele ei de viaţă, acestea toate se află dela revoluţie în mâini jidoveşti. Şefii GPU-ului nu sunt pretutindeni jidani, la spatele culiselor însă toate rotiţele sistemului de stat sunt puse în mişcare şi controlate de jidani ..."

La pag. 120/121 se poate ceti:

'Oricât de prost s'ar mişca ţara pe cataligele ei marxiste, jidanul din Uniunea Sovietică va duce un trai bun. Toate se prăbuşesc sau sunt susţinute artificial pentru a sfârşi prăbuşindu-se, numai prosperarea jidanilor nu ia sfârşit. Ţara fantasticelor bogăţii naturale ale solului, ţara mâinii de lucru aproape neplătite se zbate în cea mai crâncenă mizerie şi frământă pentru a nu lăsa să moară de foame populaţia întreagă. Ea îşi ascunde adevărata faţă ca să nu se vadă în străinătate slăbiciunea comunismului marxist. Toată ţara geme, numai jidanii sunt sătui, mulţumiţi şi bogaţi: aci este patria lor, aci ei sunt inamovibili ..."

Aceste cuvinte ale rusoaicei Olga Kuguschewa, care cunoaşte bolşevismul jidovesc din proprie vedere şi experienţă, caracterizează cel mai bine puterea pe care iudaismul o exercită în Uniunea Sovietică.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice iudaismul mondial a crezut că va putea realiza revoluţia mondială. Cu ajutorul Uniunii Sovietice iudaismul a crezut poate că va putea nimici unul după altul toate popoarele, cari să se sfâşie întreolaltă în războaie, pentru ca la sfârşit să se poată înălţa pe ruinele lumii civilizate dominaţia iudaică.

Pe a şasea parte a pământului iudaismul şi-a ridicat o împărăţie, care pe lângă toate suferinţele şi prigoanele dinlăuntrul ei, însemna o ameninţare directă pentru cultura milenară europeană. Sistemul parazitar al camătărismului jidovesc a devenit principiul de bază al sistemului de stat din Uniunea Sovietică.

Odată cu eliminarea jidanilor din Europa a început însă o nouă epocă în istoria popoarelor. Istoria va arăta odată că Führerul a salvat Europa dela moarte prin zdrobirea bolşevismului jidovesc, salvând cu aceasta dela nimicire şi vechea cultură occidentală. Fapta eroică a Führerului înseamnă salvarea Europei şi a lumii întregi de otrava iudeo-bolşevică.

ANTIC. 6
LEI 25

*) Se poate comanda dela: "Russkoje Nationalnoje Isdatelstwo", Berlin, W 30, Geisbergstr. 14.